

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4410010296
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4410010296.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej Dr., v trestnej veci proti obžalovanému D.. F. F., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 11. 11. 2013, sp. zn. 1T/87/2010, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 11. marca 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného D.. F. F., narodeného XX. XX. XXXX,

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný D. F. F. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že :

dňa 05. 03. 2008, v čase od 14,45 h. do 19,30 h. sa na Ulici S. H. Vajanského číslo 2, Nové Zámky v byte poškodenej T. F. zmocnil kľúčov od motorového vozidla Škoda Fábria, evidenčné číslo NZ - 346 CM, striebornej farby a kľúčov od garáže bez popisného čísla na Ulici Gúgska, Nové Zámky a následne dňa 05. 03. 2008 v čase od 19,30 h. do 21,00 h. v Nových Zámkoch, uvedenými kľúčmi odomkol predmetnú garáž, z ktorej odcudzil osobné motorové vozidlo Škoda Fábria, evidenčné číslo NZ - 345 CM, striebornej farby a garáž naspäť zamkol, ktorým svojim konaním spôsobil pre T. F. škodu vo výške najmenej 140000,- Sk (4647,15 €).

Podľa § 44 Trestného zákona súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina 1T/85/2011 zo dňa 10. 09. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline 3To/31/13 zo dňa 11. 04. 2013.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd I. stupňa poškodenú T. F., bytom Z. I., S. H. V. č. X s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním proti výrokom o vine treste, napadol obžalovaný.

V jeho písomných dôvodoch, prostredníctvom obhajcu uvádzal, že nebolo preukázané, že skutok spáchal on. Výpoveď poškodenej hodnotil ako nedôveryhodnú, rozporuplnú, v rozpore so zásadami

prezumpcie nevinu. Vytýkal súdu nesprávne a povrchné skúmanie jeho dôkazov, keď výpovede svedkov v jeho prospech mal za účelové, a rozsudok postavil na rozporuplnosti výpovedí poškodenej. Táto raz vypovedala, že odišiel po 15-tich minútach, druhýkrát že sa vrátil späť s ňou do bytu a že prišiel aj druhý raz. Nebolo skúmané, kde sa nachádzalo auto v čase jeho krádeže od marca do augusta. Poškodená mala rozpory aj vo výpovediach na hlavnom pojednávaní, kde súd I. stupňa nariadil skúmať jej duševný stav, avšak krajský súd od tohto upustil. Popis jeho osoby poškodenu i okolnosti jeho odchodu z bytu, počtu návštev, vyvolávajú pochybnosť o tom, kedy zistila, že jej chýbajú kľúče. Súd tiež neskúmal, ako mohol odšoférovať dve autá naraz, nezaujímal sa o podnájomníkov poškodenej, nie je pravdou, že ho poškodená opoznala, pretože na hlavnom pojednávaní v auguste 2010 ho nespoznala a uvádzala, že mal záujem o prenájom bytu, teda nie o garáž a auto.

Za zmätočné považoval rozhodnutie o náhrade škody. Do pozornosti dával fakt, že poškodenému V. bola uhradená celá škoda a tento nepotvrdil, že osoba, ktorá mu volala o predaj auta, bol on. Poškodenej škoda nevznikla, avšak jej výška je spochybniteľná vzhľadom na vek a opotrebenie vozidla.

Za porušenie zásady vyjadrenej v § 2 ods. 4 Tr. por. považoval uvádzanie jeho stíhania, proti ktorému podal odvolanie, čo spochybňuje nestrannosť súdu i celý rozsudok. Zápisnice z hlavných pojednávaní boli diktované reprodukovane, nezapisoval sa ich podstatný obsah, čo výpovede skresľovalo.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a nariadil vec opätovne prejednať a rozhodnúť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Do pozornosti dával časť výpovede svedka V., v ktorej uvádza, že poškodená mala mu povedať, že kľúče odcudzil niekto z jej nájomcov. Až po časti dokazovania, ktoré potvrdilo, že bol u poškodenej dvakrát, poškodená v súdnom konaní svoju výpoveď zmenila.

Navrhol, aby odvolací súd vyhovel podanému odvolaniu a oslobodil ho spod obžaloby.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného považovala za nedôvodné, pretože súd I. stupňa riadne zistil skutkový stav, jednotlivé dôkazy individuálne i v súhrne vyhodnotil a následne konanie obžalovaného zákonne právne kvalifikoval. Vo výroku o neuložení súhrnného považovala postup súdu I. stupňa za zákonný.

Navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, odvolací súd nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadal len vtedy, ak by odvodňovalo podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. Dospel k rozhodnutiu, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie zákonným kontradiktórnym spôsobom, v dostatočnom rozsahu i kvalite. Pri vykonávaní jednotlivých dôkazov postupoval v súlade so zákonom, pri čom sa nedopustil pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.. V konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku nedošlo k porušeniu práv obžalovaného, vrátane jeho práva na obhajobu.

Odvolací súd nezistil ani žiaden z dôvodov odôvodňujúcich podanie dovolania podľa § 371 Tr. por..

Skutkový stav tak, ako bol súdom I. stupňa ustálený vo výroku o vine odvolaním napadnutého rozsudku, vychádza z výsledkov úplného a zákonne vykonaného dokazovania, zistený bol v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por..

Súd I. stupňa zo súhrnu priamych, nepriamych a listinných dôkazov dospel k správne záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v tzv. skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa podrobne poukázal na obsahy vykonaných dôkazov. V súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol svoje právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov. Podrobne sa zaoberal hodnotením výpovedí obžalovaného, svedkyne - poškodenej, svedeckých výpovedí, odborného vyjadrenia a taktiež listinných dôkazov, ktoré následne správne vyhodnotil.

Vykonaným dokazovaním - výsluchmi poškodenej, svedka J. G., výsledkami kriminalisticko-technického skúmania vzorky bukálneho výteru bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný bol v byte poškodenej, a to v deň kedy došlo k odcudzeniu jej kľúčov od garáže i osobného motorového vozidla.

Skutočnosť, že obžalovaný disponoval s predmetným motorovým bola preukázaná výsluchom svedka F. V., ktorý obžalovaného opoznal ako osobu, ktorá mu odpredala toto osobné motorové vozidlo ako vozidlo „svojej tety“ a vydávala sa pritom za osobu D.. F. Q.. Z výpovede svedka D.. F. Q. je zrejmé, že v roku 2004 stratil svoj občiansky preukaz, o predaji daného motorového vozidla mu nebolo nič známe. Týmto konaním sa obžalovaný dopustil prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol zaň právoplatne odsúdený.

Obhajoba obžalovaného v tom smere, že kľúče od garáže a motorového vozidla poškodenej mohli odcudziť iné osoby, napríklad jej podnájomníci, on sám bol do tohto vtiahnutý inými osobami, či vôbec použil na cestu k poškodenej iné motorové vozidlo, nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Sám obžalovaný potvrdil, že poškodenú navštívil na základe jej inzerátu na prenájom bytu, preto poškodená uvažovala o ňom ako o nájomcovi. Rovnako bola vyvrátená jeho obhajoba, že v čase skutku mal byť na tréningu v telocvični so svedkami Igorom Debreckým a D. G., pretože v evidencii uvedený nie je a vypočutí svedkovia si nevedeli spomenúť, či sa 05. 03. 2008 tréningu skutočne zúčastnil.

Do celého deja napokon zapadá aj konanie obžalovaného, keď svedkovi F. V. uhradil spôsobenú škodu, keď predtým od neho kúpené motorové vozidlo za sumu 110000,- Sk vydal orgánom činným v trestnom konaní a toto bolo vrátené poškodenej T. F.. Pokiaľ ide výšku škody a hodnotu motorového vozidla, táto bola objektívne zistená odborným vyjadrením.

K odvolacím námietkam obžalovaného, týkajúcim sa spisovania zápisníc z hlavného pojednávania odvolací súd uvádza, že ani v jednom prípade nenamietal pred súdom I. stupňa spôsob protokolácie, nežiadal opravu zápisnice z hlavného pojednávania.

Súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného, ktorý ním naplnil všetky formálne znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák., pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, tento čin spáchal vlámaním a spôsobil ním väčšiu škodu.

Podľa § 122 ods. 4 Tr. zák. vlámaním sa rozumie, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou. V danom prípade obžalovaný vnikol do garáže poškodenej nedovoleným prekonaním uzamknutia, použitím pravých kľúčov, ktoré jej predtým, spolu s kľúčmi od motorového vozidla, odcudzil.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Preskúmaním napadnutého výroku o treste i dôkazov vykonaných v súvislosti s týmto výrokom odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa nepostupoval správne.

V danom prípade prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu, vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Žilina z 10. 09. 2012, sp. zn. 1T/85/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina z 11. 04. 2013, sp. zn. 3To/31/2013.

Je zrejmé, že obžalovaný má sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti v jej rôznych formách (krádež, podvod, neoprávnené používanie platobnej karty). Vzhľadom na jeho osobu, spôsob spáchania činu zjavne vopred premysleným spôsobom, následok, úmyselné zavinenie, nezistené žiadne poľahčujúce okolnosti, pomery a možnosti nápravy obžalovaného, neboli splnené zákonné podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu, v dôsledku čoho mu nebol v konečnom dôsledku uložený žiaden trest.

Pretože v tejto odvolaní napadnutej časti nebolo podané odvolanie v neprospech obžalovaného, odvolací súd v zmysle zásady „reformatio in peius“ - zákaz zmeny k horšiemu - nemohol napadnutý rozsudok vo výroku o treste - upustení od uloženia súhrnného trestu zrušiť a sám uložiť obžalovanému trest, čo by bolo v jeho neprospech.

Výrok o náhrade škody odvolací súd považoval za zákonný a správny, v súlade s ustanovením § 288 ods. 1 Tr. por..

Pochybením súdu I. stupňa bolo opomenutie odôvodnenia tohto výroku. Vzhľadom k tomu, že poškodenej bolo odcudzené motorové vozidlo vrátené, dokazovanie pred súdom I. stupňa nebolo zamerané na zisťovanie škody spôsobenej neoprávneným užívaním a opotrebením motorového vozidla, k čomu predložila účty založené na č.l. 199 spisu a za stavu, keď odvolanie proti výroku o náhrade škody v neprospech obžalovaného podané nebolo, neprichádzalo do úvahy v tomto smere iné rozhodnutie.

Z týchto dôvodov, odvolací súd nezistiac žiadne právne relevantné a významné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli obžalovanému na prospech, jeho odvolanie zamietol, pretože zistil, že nie je dôvodné (§ 319 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny

opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).